

«Люблю вас, напишу пізніше»

Це було своєрідне кодове речення у родині Середюків, яке Єгор писав дружині Тетяні перед кожним бойовим вильотом. Так було і 15 квітня 2022-го

с. 5

Фото із сайту armyinform.com.ua.

15-річна дівчинка з простреленими ногами вивезла поранених дорослих — с. 9

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

11 травня 2022 року №17 (230) Ціна 7 грн

● ПАТРІОТ ІЗ КОЛИСКИ

Фото із сайту ukrainews.com.

Про маленького Леонарда, якому довелося подорослішати через війну, дізналася вся Україна.

3-річний Лео, який переспівав «Червону калину» не гірше Хливнюка, не розуміє, що став суперзіркою

Світловолосого хлопчика з Ірпеня нині впізнають мільйони українців. Сидячи на звичайних сходинках із дошкою в руках замість гітари, він виконав пісню, що стала неофіційним гімном російсько-української війни

Ірина КРАВЧУК

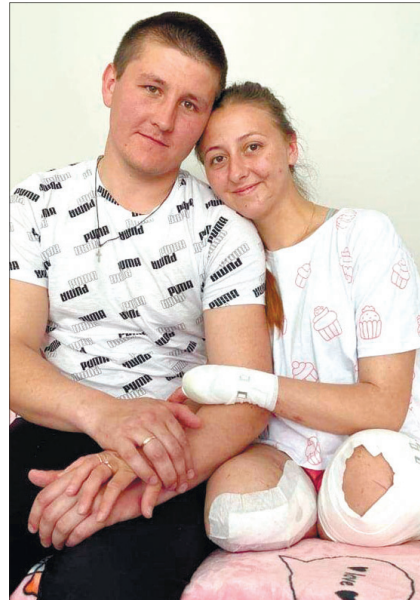
Тато знімав сина на телефон і не здогадувався, що наступного ранку це відео заповнить соцмережі, його покажуть найвідоміші телеканали та видання, фрагмент ролика потрапить у кліп українських зірок, а згодом малень-

Тато знімав сина на телефон і не здогадувався, що наступного ранку це відео заповнить соцмережі.

кий Леонард навіть заспіває разом із Святославом Вакарчуком на благодійному концерті гурту «Океан Ельзи».

Закінчення на с. 10

Фото з фейсбук-сторінки Першого медичного об'єднання Львова.

Щаслива жінка, поряд з якою такий надійний, справжній чоловік.

Хоч без ніг, але наречена. Бо у них велике кохання!

Пара з Лисичанська, Оксана та Віктор, відсвяткували своє одруження в медичному закладі Львова — жених кружляв кохану на руках

с. 12

Малюнок Юрія ЖУРАВЛЯ.

Чорнобаївка: навіщо путін 18 разів кидав своїх солдатів у м'ясорубку

Село біля Херсона стало легендарним завдяки регулярному розгрому російських окупантів та їхньої військової техніки. 2 травня сили РФ потрапили під удар українських підрозділів увісімнадцяте. Сайт «Сьогодні» з'ясував, у чому феномен Чорнобаївки

с. 3

«Віру знайшли під завалами, орієнтуючись на сигнал її телефону»: подробиці загибелі журналістки «Радіо Свобода»

с. 6

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Фейковий «мер»
Маріуполя
розстрілював цивільних«Найголовніші колаборанти —
це фракція ОПЗЖ»

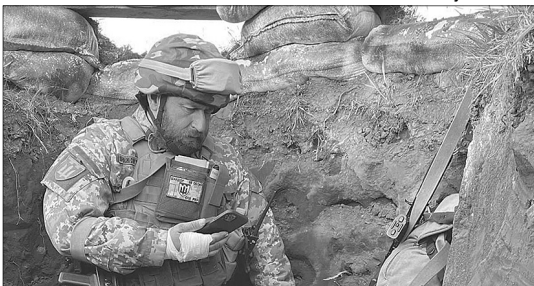
Василь КІТ

Про це заявив міський голова міста-мученика Вадим Бойченко. За його словами, самопроголошений «мер» Маріуполя Костянтин Іващенко власноруч розстрілював цивільних. «Він — військовий злочинець, тому що коригував вогонь, розстрілював евакуаційну колону, склади з продовольством, і він себе проголосив мером. Наші служби працюють, виходячи з нього вже чекає», — сказав Бойченко.

Він зазначив, що в списку зрадників є й інші особи, які раніше перебували в окупованому Криму або Росії. Голова підкреслив, що ці особи — «вороги, колаборанти, це ті люди, які сприяли руйнуванню міста і вбивству мирного населення».

● ЗНАННЯ — СИЛА!

Фото із сайту versii.if.ua.

Неможливо здолати такий народ!

Професор з окопів
читає лекції студентам

Чоловік несе службу в батальйоні тероборони

Василина СМЕТАНА

Професор Ужгородського національного університету Федір Шандор між бойовими чергуваннями читає лекцію з «Туризмознавства» своїм студентам. Робить це просто в окопах! Вражаче фото швидко облетіло соцмережі та ЗМІ. «Як і в мирному житті, Шандор постійно в русі, на зв'язку з активними закарпатцями, які допомагають нашим військовим. Ну а лекції студентам — це святе, їх пропускати не можна», — захоплюється викладачем його колега-військовий Віктор Щадей.

До речі, Федір Шандор прийшов до військомату у перший же день війни і зараз несе службу в батальйоні тероборони на Сході України. Російським терористам, убивцям, гвалтівникам та мародерам протистоїть цвіт української нації. Повертайтеся живими, дорогі наші захисники!

● ПРЯМА МОВА

Анджей ДУДА, президент Польщі, про спільне майбутнє України та Польщі:

Між нашими країнами не буде більше кордонів. Щоб ми жили разом на цій землі, будуючи та відбудовуючи спільно своє спільне щастя та спільну силу, яка дасть змогу відбивати будь-яку небезпеку чи будь-яку можливу загрозу.

● ОСТРІВ ВІЙСЬКОВОЇ СЛАВИ

Біля Зміїного наші воїни
розстріляли із «Байрактарів»
чотири російські катери!

В якому напрямку ворожий флот послали, туди він послідовно і йде

Фото із сайту censor.net.

Леонід ОЛІЙНИК

Біля острова Зміїний влучними атаками з безпілотників «Байрактар» знищено ворожий десантний катер типу «Серна» разом із ЗРК «Тор», два десантно-штурмові катери типу «Раптор», а ще один «Раптор» суттєво пошкоджено. Як повідомляє Оперативне командування «Південь», 46 рашистів зі складу екіпажу та десанту «відмінусовано від живої сили ворога». «Зміїний — не просто новий захоплюючий серіал, що йде на рекорд за кількістю і масштабами! Він був одним із знакових об'єктів на початку цього вторгнення, він став символом нашої непохитності і відбиття найнаполегливіших зусиль ворога!» — заявили українські військові.

«Урожай» підбитих чи пошкоджених російських кораблів, який наші воїни збирають біля острова Зміїний, справді вражає. Чого вартий лише найбільший на Чорному морі російський крейсер «Москва», який українці потопили за допомогою вітчизняної ракети «Нептун» у квітні. Катери — дещо менша здобич, але теж дуже важлива. Так, десантні судна типу «Серна» за рядом показників є кращими з-поміж аналогів. Вони не тільки можуть перевозити 92 десантни-

Ось таку техніку рашистів відправлено на дно. Загалом на 9 травня українці уже знищили або пошкодили 12 російських військових кораблів.

«Урожай» підбитих чи пошкоджених російських кораблів, який наші воїни збирають біля острова Зміїний, справді вражає.

ків із озброєнням, а й висаджувати на необладнаний берег або ж знімати з нього бойову гусеничну, колісну та іншу військову техніку загальною масою до 45 тонн. Ці плавзасоби розвивають швидкість до 30 вузлів.

До речі, на «закуску» до катерів та кораблів на острові Зміїний

Збройні сили України відправили, самі знаєте куди, і вертоліт разом із екіпажем. На відео, оприлюдненому військовими 8 травня, видно, як у момент, коли ворожий гелікоптер чи то якраз приземлився, чи мав злітати, йому добряче «прилетіло» від українців.

Переможемо!

● ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Як виживає Миколаїв без питної води

В обласному центрі, де через бойові дії відсутнє водопостачання, бурять свердловини, а технічну воду очищують до питної

Ольга СОКОЛОВА

Особливо гостро питання чистої води стоїть у медзакладах, зокрема у відділеннях, де перебувають хворі на гемодіалізі, лікування яких без якісної води неможливе. Вирішити проблему допомагає п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко. Цими днями він привіз у Миколаїв системи для комплексного очищення і повноцінного пом'якшення води. Дві з них передали у Миколаївську обласну лікарню.

Тут більше 100 пацієнтів перебувають на гемодіалізі. Заступник головного лікаря Дмитро Бачинський розповідає, що воду зараз привозять, але для більш надійного постачання вже пробурили дві свердловини на території закладу. Це — технічна вода, а системи очищення зроблять її придатною для вживання.

«У Миколаєві у зв'язку з військовими діями відсутнє водопостачання у всьому місті. Медичний заклад дуже потребує води, оскільки маємо велику кількість хворих. Ми налагодили підвіз як технічної, так і питної води. Пробили дві свердловини. Зараз встановлюємо насоси. Після них ці системи будуть очищувати воду, яка стане придатною для пиття», — пояснює лікар.

У Миколаєві у зв'язку з військовими діями відсутнє водопостачання у всьому місті.

Кожна установка забезпечує очищення чотирьох кубометрів води за годину, цього достатньо для забезпечення лікарні, каже Петро Порошенко. Розрахований фільтр на кілька років роботи без заміни. «Це вже друга партія систем хімоводоочистки, які ми привозимо до Миколаєва. Першою партією ми забезпечували військових, — уточнив Порошенко. — Загалом для Миколаєва спільно з волонтерами ГО «Справа Громад» та ГО «Res_Publica. Брати по Зброї» ми придбали і вже передали 7 систем для очищення води».

● ЯК ЦЕ БУЛО

Чорнобаївка: навіщо путін 18 разів кидав своїх солдатів у м'ясорубку

Село біля Херсона стало легендарним завдяки регулярному розгрому російських окупантів та їхньої військової техніки. 2 травня сили рф потрапили під удар українських підрозділів увісімнадцяте. Сайт «Сьогодні» з'ясував, у чому феномен Чорнобаївки

Василь КІТ

ЧОМУ СЕЛИЩЕ ТАКЕ ВАЖЛИВЕ

Чорнобаївка вважається «воротами» до міста Херсона, контроль над нею дає стратегічну і тактичну перевагу у разі нападу на Миколаїв. Для російських військових, які захопили селище 27 лютого, воно важливе ще й тим, що поруч із ним розташований військовий аеродром, який використовується окупантами як місце збору літаків та вертольотів пкс рф. Також Чорнобаївка є ключовим місцем для забезпечення угруповань російських військ у південних регіонах України. Все необхідне для окупантів мало доставлятися залізницею, але українська артилерія знищила залізничне сполучення. Ворожі потяги змушені розвантажуватися на базах у Криму, звідки гелікоптери доставляють все до Чорнобаївки. Аеродром розташований у так званій пляшкочий шийці. Поруч є міст, і це єдина у цьому районі місцевість, через яку окупанти можуть відправляти військову техніку та живу силу на правий берег Дніпра (інше придатне для цього місце – Нова Каховка). Не менш важливим об'єктом у Чорнобаївці є російський передовий командний пункт. На території аеродрому розгорнули штаби зведеної Південної групи військ.

УКРАЇНЦІ ПІДБРАЛИСЬ ЩЕ БЛИЖЧЕ

ЗСУ постійно завдають ракетних ударів по окупантах з районів поблизу Миколаєва та Очакова. «У Чорнобаївці розташований аеродром, який окупанти зайняли буквально в перші дні війни. Вони почали звозити туди техніку та готувати опорний пункт для подальшого просування. Зокрема, завезли гелікоптери, РСЗВ «Град», РЕБ, ППО тощо. Їх стали обстрілювати наші сили, тому що окупанти там, як на долоні, вони почали звідти відходити, але не встигають їм постійно прилітати. Поки рашисти там не будуть повністю знищені, історія повторюватиметься», – розповів голова Миколаївської ОВА Віталій Кім. У середині березня ЗСУ зайшли в район села Посад-Покровське, яке знаходиться за 28 км від Чорнобаївки, що дало змогу нашим бійцям обстрілювати ворога, що перебуває там, ще й із 122-міліметрових гаубиць. Окупантам довелося евакуювати свої штаби зі злітно-посадкової смуги аеродрому.

В українській мові вже навіть з'явилося нове слово – чорнобаїти – тобто постійно робити те саме, не отримуючи іншого результату і страждати через це.

ЯКІ ВТРАТИ У ВОРОГА

За даними Генштабу ЗСУ, у боях за Чорнобаївку вже знищено понад 50 ворожих вертольотів, близько сотні танків, загинуло безліч російських солдатів та офіцерів, у тому числі командувач 8-ї армії рф генерал-лейтенант Андрій Мордвічов.

перебуває у важкому стані в лікарні після того, як його схопили російські терористи. Вони увірвались в сільраду, зірвали Державний прапор України, зламали замки у службових кабінетах та сейфах, провели обшук і висіли російський прапор. Того ж дня

Селище важливе ще й тим, що поруч із ним розташований військовий аеродром, який використовується окупантами як місце збору літаків та вертольотів пкс рф.

Із перехоплених розмов рашистів стало відомо, що ворог панікує вже від однієї згадки про Чорнобаївку. Коли росіяни відмовились їхати на цю ділянку фронту, туди привезли бойовиків з ОРДЛО. «Ви чого їдете, ви м'ясо!» – почули новоприбулі. Після цього йти в атаку погодились лише 5 із 20 терористів. Цікаво, що російські окупанти гинуть у Чорнобаївці не лише внаслідок атак ЗСУ, а й у п'ятих розборках один з одним. Так, днями у тимчасово захопленій Киселівці Чорнобаївської сільської громади відбулася перестрілка між бурятами та чеченцями. Причина конфлікту – не могли поділити награбоване і сперечались, хто першим має йти у бій.

ПОМСТА РАШИСТІВ

Голова Чорнобаївської територіальної громади Ігор Дудар з 2 травня

● Я ТАК ДУМАЮ!

Ключова ідея в кремлі: до кінця року треба утворити СРСР-2

Перше і найголовніше, про що думав 9 травня путін, — це те, наскільки близько він знаходиться від ветеранів

Вадим ДЕНИСЕНКО, політик, політичний аналітик, журналіст

Ну що ж, сказав собі цей покруч: на війні, як на війні. Буду ризикувати і змінивши відстань із комфортних 7–8 метрів до 2–3.

Всіх ветеранів перевірили на наявність існуючих хвороб тричі (це не жарт).

Щодо України, то тут все без змін. Ключова фраза виступу путіна: росіяни воюють на своїй землі.

Друга важлива думка, адресована США, але в неї ніхто не вірить: давайте знову домовлятися про сфери впливу.

Якщо коротко про перспективи: референдуми про приєднання окупованих територій до рф — відкладено. Ключова ідея в кремлі така: до кінця року треба утворити СРСР-2, як мінімум, з рф, білорусі та окупованих територій. Формат цих територій незрозумілий: як окреме утворення (Новоросія) чи то як кілька карликових квазідержавок. Новоросія поки боїться, бо українці знову почнуть «сепаратні» ігри.

Для песимістів хочу нагадати, що проголошення СРСР-2 планувалося ще в лютому 2022 року.

Р. S. Судячи з усього, після такого надблизького контакту з людьми, путін має на кілька днів піти на самоізоляцію і повну очистку організму. Тому наступні кілька днів будемо дивитися консерви з його виступів.

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності», закликав союзників надати Україні ще більше зброї:

Зброї забагато не буває. І очевидно, що найближчими тижнями Україна стане ще сильнішою. Але нам треба ще більше. Давайте вже мріяти про ракети, які здатні досягати не лише крейсера «москва», але й міста москва.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

«Кримський міст обов'язково буде зруйнований»

Його доля вже вирішена

Антон КАРАСЬ

Про це заявив радник міністра внутрішніх справ Віктор Андрусів. За його словами, поки що в Україні нема можливості завдати удару по російському мосту через Керченську протоку. «У нас для цього (знищення мосту) поки що нема такої зброї. Точніше, є, але нам треба значно ближче просунути до узбережжя Азовського моря. Можу сказати одну річ: Кримський міст точно буде зруйнований. Питання тільки в тому, коли це відбудеться», — сказав радник міністра.

До речі, секретар Ради національної безпеки й оборони Олексій Данілов ще у квітні заявляв, що Збройні сили, зойно з'явиться можливість, вдарять по Кримському мосту, адже Росія використовує його для підвезення підкріплення своєї армії.

Міст через Керченську протоку окупанти відкрили 2018 року. На церемонії був президент країни-агресорки Володимир Путін, їхав між берегами на КамАЗі.

Перша українська гаубиця у «натівському» калібрі знищує ворогів

Наша далекобійна САУ «Богдана» була дана нам не Господом, а українським конструкторським талантом

Ігор ЧИЖ

Вона має «натівський» калібр 155 мм і здатна знищувати ворога на відстані у 42 кілометри. Вперше САУ пройшла парадом на День Незалежності у 2018 році. Про це на своїй сторінці у Facebook пише Сергій Пашинський. «У вересні 2019 САУ була повністю готова до держвипробувань. Далі почався повний саботаж. Тодішні керівники Міністерства оборони та Генерального штабу на смерть блокували подальші випробування. Саме тому відомчі випробування розпочалися тільки за 3 місяці до нападу росії, лише після зміни міністра та головнокомандувача ЗСУ», — зазначив політик.

За словами Пашинського, 25 лютого розробникам «Богдани» надійшло розпорядження — знищити її, щоби САУ не дісталась ворогу. Але політику вдалося врятувати «Богдану», вивезти в тил та передати ЗСУ. Зараз наша далекобійна красуня «смажить» ворогів. «Поки існує росія, існуватиме і загроза. Війна надовго! Сподіваюся, нам вистачить мудрості для того, щоби зрозуміти — захищати себе ми мусимо самостійно. Не сподіваючись ні на кого. Тому розвиток вітчизняного ВПК повинен стати нашим пріоритетом! Щоби «Богдана», «Стугна», «Нептун», «Вільха» та інша українська зброя була в руках наших воїнів списом, караючим окупантів!», — зазначив Пашинський.

● УСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

300 мільйонів гривень: стало відомо, скільки за два місяці Порошенко витратив на допомогу армії

Про це повідомило видання «Форбс Україна», яке відстежує, скільки грошей різні бізнесмени переказують на потреби армії та постраждалим українцям від російської окупації

Ольга СОКОЛОВА

За даними видання, з 24 лютого Фонд Порошенка та структури, що належать до сфери його впливу, витратили близько 300 млн грн на допомогу. За ці кошти придбали бронезилети, кевларові шоломи, зброю (зокрема кулемети, снайперське обладнання та інше), автомобілі на потреби фронту, тепловізори, дрони, прилади нічного бачення, електрогенератори, цифрові радіостанції, старлінки, військовий одяг, турнікети, натівські аптечки, системи очистки води, засоби для будівництва фортифікаційних споруд, пальне, продукти харчування.

ДО РЕЧІ

У кінці квітня коштом Фонду Порошенка, а також волонтерів ГО «Справа громад» і «Res_Publika. Брати по зброї» були придбані 18 нових пікапів для протитанкових підрозділів десантно-штурмових військ і тероборони. Це лише перша частина програми.

Крім цього, вже у перший день широкомасштабного вторгнення росії до України Петро Порошенко разом із командою взяв шефство над

Фото із сайту eurosolidarity.org.

Фонд Порошенка та волонтери миттєво відреагували на гостру потребу на фронті у пікапах і доставили на передову 18 таких машин.

Уже в перший день широкомасштабного вторгнення росії до України Петро Порошенко разом із командою взяв шефство над створенням батальйонів територіальної оборони Києва та Київської області.

створенням батальйонів територіальної оборони Києва та Київської області. Ці підрозділи одними з перших рятували людей з Ірпеня та Бучі, вивозячи їх під час обстрілів, зокрема і на інкасаторських машинах. Усього було евакуйовано близько 20 тисяч

людей. Сьогодні ці бойові частини боронять нашу землю на півдні та сході України.

Багато благодійних проєктів поки що не підлягають розголошенню через загрозу для життя людей.

Разом переможемо!

● ВІЛЬНА ПРЕСА — ВІЛЬНА ДЕРЖАВА!

Джонсон — Зеленському про найкращий захист від небезпек свавільної влади

У своєму виступі перед українським парламентом, під час якого був присутній Президент України, прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон частину промови присвятив важливості свободи слова та демократичних свобод

Василь КІТ

Він наголосив, що саме демократія та вільні ЗМІ відрізняють вільний світ від авторитарних режимів, які сьогодні уособлює собою путін. «Коли лідер править через страх, фальсифікує вибори, саджає критиків у в'язницю, затикає рот медіа і слухає лише оточення, коли немає меж його сили — саме тоді він робить катастрофічні помилки», — сказав Джонсон. — І саме тому, що ми розуміємо цю небез-

пеку в Британії та в Україні — саме тому, що ми є демократичними державами, і тому, що у нас є вільні ЗМІ, верховенство права, вільні вибори та потужні парламенти, такі як ваш, ми знаємо, що це найкращий захист від небезпек свавільної влади», — наголосив Джонсон.

«Коли авторитаризм навмисно руйнує ці інститути, це може виглядати так, ніби він сильний, і деякі люди навіть вірять у це, але він сіє зерно катастрофи для себе і своєї країни», — підсумував британський прем'єр.

ТИМ ЧАСОМ

4 квітня держава без попередження викинула з ефіру три загальнонаціональні телеканали. Мовлення незалежних «Еспресо», «5-го» і «Прямого» було незаконно припинено в період, коли в Україні триває війна з росією, у тому числі інформаційна. Фактично було обмежено свободу слова — одну із ключових цінностей цивілізованих держав та Євросоюзу, членом якого Україна намагається стати.

● КРИЛА, ОБПАЛЕНІ ВІЙНОЮ

Тетяна СЕРЕДЮК: «Жодні нагороди не повернуть мені чоловіка, а донечці тата. Єгор заслужив звання Героя України, як ніхто інший»

«Люблю вас, напишу пізніше». Це було своєрідне кодове речення у родині Середюків, яке Єгор писав дружині перед кожним бойовим вильотом. Так було і 15 квітня 2022-го

Єгор Середюк, командир авіаційної ланки, був льотчиком досвідченим.

Фото із сайту armyinform.com.ua.

«...Таких людей, як він, я більше в житті не зустрічала й навряд чи зустріну».

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Сонячний та на диво спокійний день. Тетяна займалась донечкою — маленькій Сві всього вісім місяців — та терпляче чекала на вісточку від коханого. Цього разу заспокійливе «Повернувся, живий» так і не надійшло... — Я ніколи не надокучала дзвінками. Розуміла, що не до балачок. За весь час війни назбирається не більше, ніж п'ять телефонних розмов. Та Єгор ніколи не забував про мене, хоча б смайлика, та надсилав. А тут мовчання... Як не намагалась бути спокійною, але за кілька годин почала панікувати, хоч і вірила в краще. Почала писати його товаришам по службі, вони проглядали повідомлення та не відповідали. Мабуть, саме тоді я все і зрозуміла. О 20.19 зателефонував командир, сповістив, що Єгор загинув поблизу Ізюма. Так ось «напишу пізніше» і залишилось

у мене в «закріплених» есемясах...

У свої 26 капітан Єгор Середюк, командир авіаційної ланки, був льотчиком досвідченим. Хоча, здавалося б, лише кілька років тому випустився з льотного вишу — у 2018-му! Тільки

Тільки за період, починаючи з 24 лютого, здійснив більш ніж 25 бойових вильотів. Кожен — неймовірно ризикований та результативний. Тисячі врятованих життів!

за період, починаючи з 24 лютого, здійснив більш ніж 25 бойових вильотів. Кожен — неймовірно ризикований та результативний. Тисячі врятованих життів!

— Іноді було по 2–3 вильоти на день, інколи через погоду їх не було, та зрозуміло, що і тоді байдиків ніхто не бив... Я не раз просила його не бути героєм, пояснювала, що нам не потрібні

ні ордени, ні медалі, аби повертався живим. Жодні нагороди не повернуть мені кохану людину, а донечці татка, та він заслужив звання Героя України, як ніхто інший. Єгор завжди ним був, просто тепер про це дізналась вся країна. Обоє батьків хлопця — військовослужбовці, тож брати приклад було з кого. Та річ

не у спадковості, він просто захоплювався своєю професією, проводив дні та ночі на службі, а його слова — «Таню, завтра польоти» — завжди супроводжувались особливою радістю в очах...

За тиждень до загибелі Єгору вдалось вирватись на кілька днів до рідних. Тетяна ділиться, що «маленька копія» татка не поки-

дала його ні на мить... 10 квітня провели льотчика на потяг, не здогадуючись, що ця коротка відпустка була прощанням із родиною...

— Наприкінці лютого у Єгора планувалась ротация на Донбас. Тож ми заздалегідь придбали квитки на 25 лютого, аби разом побувати на Житомирщині у моїх батьків. Та друзі їхали раніше, тож Єгор нас із малечю відправив самих зі словами, що його все одно навряд чи відпустять... Тому початок війни ми зустріли у різних точках України. Обіцяв навідати нас за першої ж нагоди. Свою обіцянку виконав... А я вкотре потішилась, наскільки доця схожа на Єгора — зелені очі і таткова усмішка. Чоловік казав, що першу дитину хоче донечку, а наступні четверо вже, як Бог дасть. Ми завжди жартували про це.

Тетяна ділиться, що за декілька днів до загибелі Єгора розмовляла з ним про майбутнє, про те, що буде далі...

— Попри весь жах, який

він побачив, рішуче заявив, що небо ніколи не покине й одно-значно служитиме далі. Бо ж хто, як не він та його товариші? Він жив цим, із нетерпінням чекав на кожен виліт, хоч із дитинства побоювався висоти, як би дивно це не звучало... Та й «грачі», на яких літав, ні на що мінати не хотів. Ви б бачили, як хлопці з підрозділу люблять та бережуть своїх «пташок»! Звісно, мріяв про їх модернізацію, про те, аби техніка була новішою, бо більшість одиниць, м'яко кажучи, уже «в літах»...

У свої 21 молода вдова намагається триматись передусім заради донечки. Їй хочеться, аби Єва перейняла від татка геть усе, адже...

— ...Таких людей, як він, я більше в житті не зустрічала й навряд чи зустріну. Ми познайомились у 2014-му та до 2020-го просто товаришували, всі його курсантські роки були друзями, через відстань не наважувались освідчитись. Сім'я не життя не було безтурботним, у чоловіка постійні — практика, чергування, ротация... Та в перервах ми збирали сімейну бібліотеку, малювали, дивились фільми, разом бавились із донечкою... Очевидно, що це найкращі моменти життя...

Маленька ж Єва у свої вісім місяців тільки починає знайомитись із таким непростим дорослим світом. Її першим словом було «тато». Вона і тепер часто кличе його та тягнеться до портрета. Очевидно, що через роки Єва побачить фото батька у книгах з української історії, розпо-відатиме своїм діткам та онукам про його подвиги... Та ніщо не замінить простого: «Мала, пішли гратись!»...

Посмертно капітану Єгору Середюку присвоїли звання «Герой України» (20 квітня 2022 року № 264/2022) та нагородили орденом Богдана Хмельницького III ступеня (22 березня 2022 року № 157/2022).

Джерело: armyinform.com.ua.

● ЗРАДА?

«Про#бали. Хто, чого і як — будемо розбиратися»

Радник керівника Офісу Президента Олексій Арестович першим із представників влади пояснив стрімке захоплення окупантами Херсонщини на початку російсько-української війни

Василь КІТ

Відповідаючи на запитання російського блогера Марка Фейгіна, Арестович коротко відповів: «Про#бали. Хто, чого і як — будемо розбиратися. Роз-

биратимуться і правоохоронці. Десь некомпетентність, десь зрада — це питання. Розбираються і всім дадуть оцінки — і кадрові, і персональні, і кримінальні», — пояснив представник Офісу Президента.

Як відомо, так само стрімко росіяни за-

хопили у перші дні і значну частину Запорізької області, зокрема Мелітополь, Бердянськ та Енергодар. Причому мешканці міста атомників самотужки за допомогою блокпостів певний час не пускали окупантів. Військовий експерт Олег Жданов заявив, що він не може пояснити такий стан справ у перші дні війни з військової точки зору.

— Із військової точки зору не можна

цього пояснити, чому вони без жодного пострілу зайшли в Україну і через три години після початку руху вже були в Херсоні, — сказав він. — Це не вкладається в жодні військові плани. Я думаю, що нам треба вже шукати відповіді на ці питання. Причому це слід робити в Офісі Президента. І я думаю, що глава держави повинен створити всі умови, щоб провести неупереджене відкрите слідство і покарати винних — тих, хто розмінував усі підходи і дав росії змогу без єдиного пострілу захопити Південь України.

ЖАХИТТЯ ВІЙНИ

«Віру знайшли під завалами, орієнтуючись на сигнал її телефону»: подробиці загибелі журналістки «Радіо Свобода»

28 квітня, у день приїзду до Києва Генсекретаря ООН Антоніу Гуттеріша, столиця зазнала нанесеного рашистами ракетного удару. Одна з ракет влучила в багатоповерхівку у Шевченківському районі. Спочатку повідомлялося про десятох постраждалих. Але наступного дня під завалами знайшли загиблу жінку. Нею виявилася журналістка та продюсерка «Радіо Свобода» Віра Гірич

Припаркована біля будинку маленька машина Віри Гірич вціліла, а квартиру журналістки повністю розтрощила «високоточна» російська ракета.

там уже працювали рятувальники, друзі Віри, побачивши руйнування, сказали, що її квартира знаходилася саме в тому місці, куди влучила ракета. Ми з колегами телефонували у довідкові «швидкої», ДСНС, але ані ввечері, ані вночі ще не було жодної інформації. Телефон її було увімкнено. Гудок ішов, але вона не відповідала на дзвінки.

Коли вранці друзі під'їхали до її будинку, співробітники ДСНС ще розгрібали завали. Інформації про Віру, як і раніше, не було, і в них ще залишалася надія. Хоча, побачивши масштаб руйнувань, ставало зрозуміло, що коли

в момент вибуху вона була у квартирі, вціліти було нереально. Там не врятували б жодні правила двох стін — від її оселі просто нічого не лишилося... Віру знайшли, орієнтуючись на сигнал її телефону. Колеги дзвонили на її мобільний, і рятувальники йшли на звук. Телефон у момент вибуху викинуло на козилок. Пройшовши трохи далі, співробітники ДСНС побачили тіло.

— Ми боялися, що у квартирі ще міг бути її син, — продовжує Тетяна Якубович. — Але ні — він був в іншому місці, і пізніше ми побачили його біля розтрощеного ракетною будинку. Віра жила сама. Наскільки я знаю, у неї

Колеги згадують, що жінка довго збирала гроші на квартиру в новому будинку. Здійснивши свою мрію, із задоволенням зайнялася ремонтом.

ще був кіт. Можливо, він утік. Або теж загинув.

Колеги згадують, що жінка довго збирала гроші на квартиру в новому будинку. Здійснивши свою мрію, із задоволенням зайнялася ремонтом. У цій квартирі вона залишалася майже весь час з початку війни. У березні, коли в передмісті Києва точилися бої з окупантами, Віра записувала у Facebook відео з київського метро, яке було для людей бомбосховищем, і з центру спорожнілої столиці. Розповідала, що відбувається у Києві, та годувала кинутого у місті kota.

Знайомих Віри шокувала ця трагедія. Вони кажуть, що особливо складно було повірити у її загибель, перебуваючи поруч із будинком. Ще вчора там була улюблена квартира Віри. А тепер на її місці немає нічого, тільки купа уламків. Повз ідуть пішоходи. Вони зайняті чимось своїм, багато хто навіть не зупиняється. Поряд журналісти — вони знімають сюжет і, напевно, бачать подібне вже не вперше. Неподалік люди, які вижили, намагаються знайти під завалами свої речі. І тут стоїть син Віри. Він чекає, коли рятувальники знайдуть тіло його матері...

«...Для мами не існувало поняття егоїзму, і в допомозі іншим вона отримувала найповніший сенс свого життя, — написав у Facebook син Віри Гірич Богдан. — Я не намагаюся ідеалізувати покійну людину, а просто кажу як є. Не хочу казати «було», бо досі в глибині душі відмовляюся сприймати цю реальність. Таку, де моєї неньки більше немає. Вибач мене, мамо, за те, що не захистив тебе...».

Джерело: fakty.ua.

Катерина КОПАНЕВА

Маленька машина Віри так і стояла припаркованою біля будинку. Вона вціліла, на відміну від квартири, від якої залишилися одні руїни. Колеги 55-річній жінці розповіли, що більшість квартир цього дому ще стояли порожніми — багатоповерхівку збудували нещодавно... Віра ж встигла і зробити ремонт своєї мрії, і виступити. І «високоточна» російська ракета вдарила саме по її квартирі. Рятувальники знайшли Віру в коридорі, де вона, вочевидь, дотримуючись відомого правила двох стін, ховалася під час повітряної тривоги. «Від її квартири просто нічого не залишилося».

На сторінці Віри Гірич у Facebook — сотні коментарів колег, яких шокувала її загибель. Віру добре знали у журналістських колах. До «Радіо Свобода» вона працювала на телеканалах «1+1», «СТБ» та «Еспресо.TV».

— Важко усвідомити, що її більше немає. І я, і більшість моїх колег того дня, 28 квітня, спілкувалися з нею, переписувалися... — розповіла редакторка проекту «Радіо Донбас. Релії» Тетяна Якубович. — Дехто був із нею на зв'язку ще за пів години до ракетного удару. Увечері, коли

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1000** гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),

60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

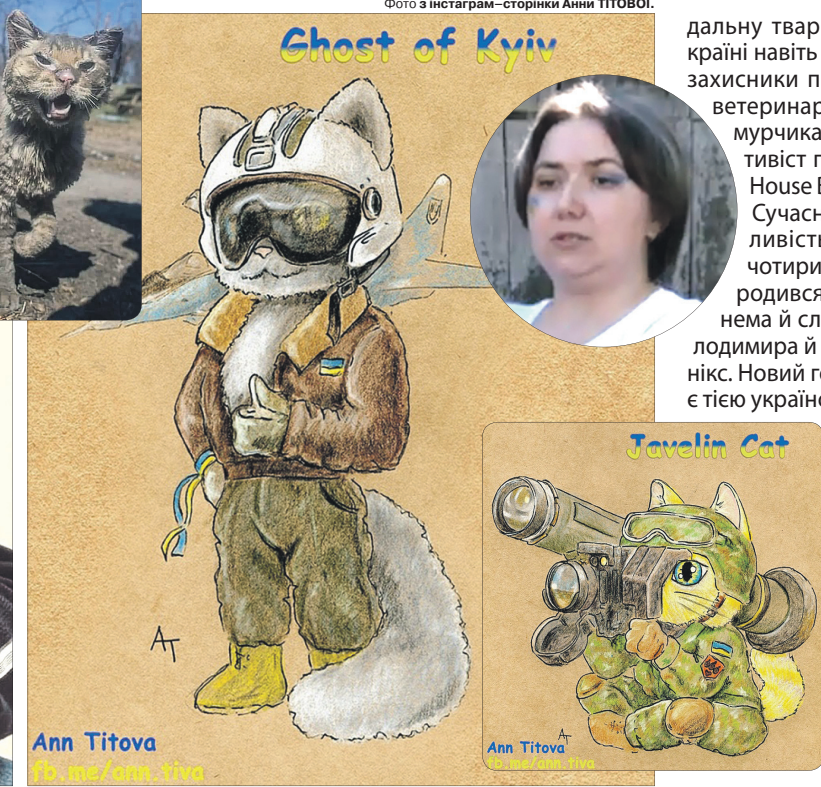

Розкажіть про акцію сусідам!

АРТОФРОНТ

Волонтер Володимир допоміг Феніксу обтрусити рашистський попіл і почати нове життя.

За спостереженням художниці, дивовижних і мужніх людей в Україні сьогодні більше, ніж будь-де. Тож роботи у митців — непочатий край!

Складайте зброю, вороги, бо на перемогу «працюють» навіть українські коти

Художниця з Дніпра заробила вже кілька тисяч доларів для нашої армії завдяки дуже милим зображенням войовничих чотирилапих. А в соцмережах люди тішаються історією kota, який здобув славу, подібну до тієї, що має міфологічний птах Фенікс

Софія ГАВРИЛЮК

Обгорілий котик зі села Андріївка Макарівського району на Київщині став спочатку ілюстрацією звірств російської армії в Україні, а потім уособив перемогу Добра над Злом, людяності над нікчемністю. Нещасну тваринку з-під будівельних уламків

виглягли волонтери. Здавалося, внаслідок бомбардувань і голоду цей мурчик осліп і оглух назавжди. Фото нещасної тварини в соцмережах викликало хвилю обурень. І це дуже хороший знак: такі ми, українці, — не черствіємо, не вміємо людяності над нікчемністю. Нещасну тваринку з-під будівельних уламків

виглягли волонтери. Здавалося, внаслідок бомбардувань і голоду цей мурчик осліп і оглух назавжди. Фото нещасної тварини в соцмережах викликало хвилю обурень. І це дуже хороший знак: такі ми, українці, — не черствіємо, не вміємо людяності над нікчемністю. Нещасну тваринку з-під будівельних уламків

виглягли волонтери. Здавалося, внаслідок бомбардувань і голоду цей мурчик осліп і оглух назавжди. Фото нещасної тварини в соцмережах викликало хвилю обурень. І це дуже хороший знак: такі ми, українці, — не черствіємо, не вміємо людяності над нікчемністю. Нещасну тваринку з-під будівельних уламків

дальну тварину, на яку відомо в якій країні навіть би уваги не звернули, зоо-захисники передали в спеціалізовану ветеринарну клініку в Києві. Долею мурчика найбільше перейнявся активіст громадської організації Pet House Володимир Крижанівський. Сучасні методи лікування і дбайливість ветеринарів дали своє: чотирилапий немовби заново народився. Від колишніх опіків і ран нема й сліду. Тепер він мешкає у Володимира й відгукується на кличку Фенікс. Новий господар жартує, що котик і є тією українською біологічною зброєю,

страшними розповідями про яку путінська влада «годує» росіян-ватників. А чому б і ні? Навіщо усе на гусей звертати? Мовляв, Фенікс не горить у вогні, стрибає вгору аж на 20 метрів, а в довжину — на цілих 50! Залізо (з якого ворожі бронетранспортери), каже волонтер, він теж може гризти. Бо як ще пояснити те, що окупанти поспіхом втекли з Київщини?!

«Котяча» тема — це не лише про «біологічну» зброю, а й про справжню! Дві тисячі доларів для бійців Збройних сил заробила Анна Тітова: її малюнки з чотирилапими розкупувають з такою

Новий господар жартує, що котик і є тією українською біологічною зброєю, страшними розповідями про яку путінська влада «годує» росіян-ватників.

ж швидкістю, як марки з російським кораблем, відісланим відомо куди. Продано 32 картинки, на котрих в образах котів — рятувальники, військові, поліцейські, волонтери, прості люди, які в надзвичайних умовах творять дива і є героями. «Майже усі громадяни — від дітей до найстаріших дідусів та бабусь — гідні уваги й того, щоб ними пишалися... Цим не можна, як мені здається, творчій людині не надихатися», — справедливо зазначає Анна Тітова.

За матеріалами life.pravda.com.ua, wz.lviv.ua.

ФОТОФАКТ

Картина Приймаченко пішла з молотка за пів мільйона доларів!

Хоча стартова ціна полотна «Квіти вирости коло четвертого блока» (на фото) становила всього 5 тисяч доларів. Усі кошти будуть передані на потреби ЗСУ

Лія ЛІС

На Київщині через обстріли рашистів сталася пожежа в Іванківському історико-краєзнавчому музеї, який містив близько 20 творів знаменитої народної художниці

в жанрі наївного мистецтва Марії Приймаченко (1909–1997). Згодом з'явилася інформація, що деякі картини вдалося врятувати.

Колекціонери Дар'я Добрян та Ігор Паламарчук передали полотно художниці

«Квіти вирости коло четвертого енергоблоку», написана 1990 року, до волонтерського штабу Сергія Притули. А родина Марії Приймаченко відмовилася від роляти на користь ЗСУ.

Було проведено аукціон, під час якого «Квіти вирости

Ці «Квіти...» знаменитої художниці допоможуть трощити окупантів!

коло четвертого блока» продали за 500 тисяч доларів, хоча

стартовий лот становив 5 тисяч доларів.

● ЦЕ ЦІКАВО

У легендарної української «Мрії» є «молодший брат» у Німеччині

Детальну копію літака в масштабі 1 до 16 збудував конструктор із Нюрнберга Майкл Шпейер. А тим часом в Україні вже відкрили збір коштів на відновлення найбільшого вантажного літака у світі — для цього буде потрібно від 800 мільйонів до 3 мільярдів доларів

Наш літак-гігант доставляв такі надважкі й габаритні вантажі, перевезення яких не під силу жодному іншому повітряному судну у світі.

Надія **АНДРІЙЧУК**

НАЙБІЛЬШИЙ У СВІТІ ЛІТАК ЗДІЙСНЮВАВ УСЬОГО КІЛЬКА РЕЙСІВ НА РІК

Як відомо, український літак-гігант був знищений окупантами в Гостомелі 25 лютого. Величезне повітряне судно, яке ще в радянські часи отримало українську назву «Мрія», планувалося як вузькоспеціалізоване: цей ультраважкоавіаційний мав перевозити елементи системи радянського космічного корабля, в тому числі й сам апарат «Буран», а в перспективі — стати летючою стартовою платформою у проєкті «повітряного старту» космічних апаратів. Тому масового виробництва не планувалося, їх почали будувати тільки два, проте завершений був лише один, але і його не всти-

гли використати для підготовки до єдиного пробного старту радянського космічного корабля багаторазового використання «Буран». «Мрія» вперше злетіла вже після того польоту, і «Буран» везла на зовнішній підвісці всього кілька разів, зокрема на Паризький авіасалон 1989 року.

Використання такого літака не дешево: вартість одного рейсу, залежно від відстані, може становити й понад мільйон доларів. І замовники вдаються до нього тоді, коли іншого виходу немає. Найбільше «Мрія» попрацювала 2020 року, коли возила світом вантажі медичного призначення з Китаю під час коронавірусної пандемії. Але, як правило, він здійснював від кількох комерційних рейсів на рік до кількох десятків — більше роботи таким літакам немає. Зате він, завдяки своїм надможливостям, встановив

майже 250 світових авіаційних рекордів. За понад 30 років експлуатації літак показав свої унікальні льотно-технічні характеристики. Ан-225 перевозив надгабаритні вантажі, що не під силу жодному іншому вантажному літаку.

ВІДРОДЖЕНИЙ АН-225 — СИМВОЛ ПЕРЕМОГИ

А друга «Мрія», створення якої почали ще в радянські часи разом із першою, так і лишилася у вигляді недобудованого корпусу. За різними оцінками, готовність судна становить 60–70 відсотків. Уже не раз висловлювалися наміри таки добудувати його, але досі це були лише слова.

Нині ж трудовий колектив ДП «Антонов» хоче відродити транспортний літак, проте для цього їм не вистачає коштів. «Ми пропонуємо заснувати

На основі креслень Ан-225 Майкл Шпейер створив діючу модель-копію, що поступається оригіналу лише розмірами.

Міжнародний фонд відродження транспортного літака Ан-225 «Мрія». Кошти просимо зараховувати з призначенням платежів: «Беззворотна фінансова допомога», — йдеться у повідомленні. Як прокоментував командир одного з трьох екіпажів легендарного Ан-225 в інтерв'ю «Голосу Америки», відновити «Мрію» неможливо, але цілком реально зробити нову з недобудованого корпусу «двійника»: «Залізо є. Потрібна електроніка і решта начинки. Йшлося про суми від 800 мільйонів до 3 мільярдів доларів. Така різниця в оцінці свідчить про те, що реально ще ніхто не рахував». При цьому він додав, що на початковому етапі все-таки «Мрія» створюватиметься не як комерційний проєкт, а саме як символ — символ перемоги.

КОПІЯ СХОЖА З ОРИГІНАЛОМ ДО НАЙДРІБНІШИХ ДЕТАЛЕЙ, АЛЕ В 16 РАЗІВ МЕНША

Детально відтворив українську «Мрію» німецький конструктор з Нюрнберга Майкл Шпейер (Michael Speier). Використовуючи креслення оригінального літака, він виготовив його модель у масштабі 1 до 16, при цьому на спорудження усієї конструкції чоловікові знадобилося три роки. Вага копії повітряного гіганта 93 кілограми, вона оснащена двома бензиновими

та чотирма електровентиляторними двигунами, баки з паливом розраховані максимум на 8 літрів. Мініатюрний літак працює на дистанційному управлінні. Довжина виробу, створеного німецьким любителем авіації, становить 5,3 метра (оригінал мав 84 метри завдов-

Використання такого літака не дешево: вартість одного рейсу, залежно від відстані, може становити й понад мільйон доларів.

жки), а розмах крил — 5,8 метра (в оригінала — 88,4 метра). Як і українська «Мрія», зменшена копія Ан-225 також здобувала чимало нагород і є рекордсменкою на різноманітних авіашоу.

І хоч це не повноцінний літак, а лише зменшена копія Ан-225, її творець Майкл Шпейер радіє з того, що на різних авіашоу ця «Мрія» неодноразово тишила любителів авіації. І разом з усіма нами не сумнівається, що після закінчення війни вдасться відбудувати і Україну, і її літак-гігант.

За матеріалами tech.segodnya.ua, radiosvoboda.org, unian.ua, kiev.vgorode.ua.

● ПРЯМА МОВА

Олексій АРЕСТОВИЧ, радник керівника Офісу Президента України, про промову путіна на параді 9 травня:

Якщо говорити серйозно, то ключова фраза путіна в його промові: «Неприпустимість глобальної війни». Читайте — відбій «атомної тривоги», і «...страшного зіткнення з НАТО». Старий, хворий, до смерті переляканий чоловічок. Путін — власник імперії, зустрівся, нарешті, з путіним, який тягав валізу за сильними світу цього. Коло замкнулося. Його кінець близький. Його помертна доля буде жахливою.

● ПРЯМА МОВА

Вікторія СЮМАР, народна депутатка від «Європейської Солідарності», вважає промову путіна на параді 9 травня у Москві «млявою та переконливою»:

«Пабедний парад» у Москві вийшов зовсім не пабедним і навіть не парадним. Ні тобі прольотів (авіації. — РЕД.), ні особливо брязкання зброєю. Месний фюрер путін розказав відому казку про «нацистів в Україні» і про те, як НАТО загрожує «ісконно руським землям». Таке собі переконливе «армія расі» вместе с ополченцами лднр воюют на їх землях і щось там про «руські цінності», які стали відомими на весь світ після Бучі і Маріуполя. Без іскри, без оголошення війни, без мобілізації. Бункерний дед зі 150 млн своїх рашистів в ізоляції явно відчуває, що це його останній «парад пабедобесія». Далі — некло.

● ПРЯМА МОВА

Богдан БУТКЕВИЧ, журналіст, про промову путіна на параді 9 травня у Москві:

Як і прогнозував, ніякої війни, мобілізації чи чогось такого пуїло не оголосив. Не оголосив навіть приєднання лугандону чи якихось референдумів — що було набагато більш очікувано. Беззубе, виправдальне бекання втомленого, розчарованого циклічного недонациста. Який вже розуміє, що просрав... В цілому ж, нас очікує війна на виснаження. Ціллю якої для кремля є такі схилити нас до якогось Мінська-3. Паралельно знищуючи нашу економіку. Ні на що більше вони вже нездатні. Що ніяк не означає, що війна припиняється. Крові і смерті буде ще дуже багато. М'ясо ж у рашиці ще є. Як і старе залізо. Але сьогодні пуїло показало свою слабкість і роззубленість. І це помітив весь світ.

● УСІМ СМЕРТЯМ НАПЕРЕКІР

15-річна дівчинка з простреленими ногами вивезла поранених дорослих

Про подвиг Лізи Чернишенко з Попасної Луганської області говорить весь світ

Лія ЛІС

Юна героїня проїхала загалом близько 30 кілометрів. Вона — сирота, від семи років живе з хрещеною у Попасній, за яку зараз точаться вкрай важкі бої. Того дня жінка з дівчинкою вийшли пройтися околицями, на дорозі стояла автівка, в ній четверо важкопоранених — троє

— Кричали: «Нащо ти поїхала, ти дурочка?» Я кажу: «А що б я робила?» — виправдовується дитина.

чоловіків та жінка. Вони просили довести їх до лікарні у Бахмуті. «Просто терміново потрібна була допомога, щоб не втратили багато крові», — пояснює дівчинка.

Фото із сайту umoloda.kyiv.ua.

Лікарі обіцяють, що Ліза стане на ноги. Житимуть і троє поранених людей, яких вона вивезла з пекла.

Ніхто зі знайомих дорослих на це не наважився, бо шлях до лікарні пролягає під російськими обстрілами. Хоч прав не мала, та дівчина вміла кермувати

авто, і везти поранених зголосилась сама. «Лежали міні у шахматному порядку, але я якось проїхала, а потім ще був труп жінки, стовп, я проїхала і нас обстріляли», — розповідає Ліза.

З простреленими ногами вона натисла на газ. «В ноги влучило, мене почало колотити, машина заглохла, я завести — а нас далі починають обстрілювати», — додає вона. «Було боляче, багато крові текло. Дуже важко було натискати педалі, особливо щеплення, ще й лівою ногою», — каже Ліза. Дівчинці та людям, яких вона везла, пощастило — на них натрапили українські бійці. «Кричали: «Нащо ти поїхала, ти дурочка?» Я кажу: «А що б я робила?» — виправдовується дитина.

...Лізу та ще 14 поранених українців доправили евакуаційним медичним потягом із Бахмута до Львова. Дівчинку поранило в обидві ноги. Як з нестерпним болем вона могла і далі вести авто, медики не розуміють. Кажуть, ноги вдалось зберегти, довелось ампутувати лиш один палець. Хоч лікування буде тривалим, дівчина буде ходити. «Вогнепальні ушкодження нижніх кінцівок, видалено металеві частинки від куль й іншого металу, який потрапив у рани», — розповідає завідувачка ортопедо-травматологічного відділення лікарні Святого Миколая першого медоб'єднання Львова Галина Гачкевич.

Жінку та трьох чоловіків, яких везла, дівчинка таки врятувала. Зараз вони під наглядом медиків. А сама Ліза у палаті багато малює і постійно згадує свою любу хрещену. Каже, коли повезла поранених, обіцяла їй повернутися, а нині мріє, навпаки, вивезти хрещену сюди, у безпеку, та поки що зв'язку з нею нема.

● ВАРВАРИ...

Рашисти розбомбили музей Григорія Сковороди, біля якого він похований

На щастя, найцінніші експонати заздалегідь перевезли в безпечне місце

Василь КІТ

6 травня о 23-й годині російська ракета прямим влучанням зруйнувала Національний музей видатного українського філософа та письменника Григорія Сковороди в селі Сковородинівка Золочівської громади на Харківщині.

Снаряд влетів під дах будівлі — маєтку XVIII століття, внаслідок цього спалахнула пожежа. Опівночі рятувальники локалізували вогонь, однак остаточно його вдалося загасити аж зранку.

Також внаслідок обстрілу поранення отримав 35-річний син директора музею,

Національний музей після попадання в нього ворожого снаряду.

який цієї ночі залишився охороняти приміщення. Чоловіка витягли з-під завалів, медики діагностували у нього травму

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Такий вигляд мала споруда до початку війни.

ноги та відправили до лікарні. Будівля фактично знищена, але, на щастя, найцінніші експонати колекції вдалося врятувати, їх вчасно вивезли в безпечне місце.

Григорій Сковорода народився 3 грудня 1722 року на Полтавщині. Цьогоріч на державному рівні мали відзначати 300-річчя від його дня народження.

За час війни росіяни зруйнували вже понад 200 об'єктів культурної спадщини в Україні, зокрема на Київщині згорів музей, де зберігалися роботи Марії Приймаченко. Щоправда, і в цьому випадку експозицію вдалося врятувати.

ПРЯМА МОВА

Мар'яна САВКА, поетеса, видавець:

«Можна зруйнувати музей. Неможливо знищити Сковороду. Бо в кожному українцеві живе маленький Григорій Савич. Мандрує з нами через кордони і митниці в нагрудній кишенці, пильнуючи наше серце, аби воно любило і відчувало вдячність. Орки нічого не знали про нашу кордоцентричну націю. Не знали, що серце — то оселя, в якій живе Бог, і що «всяке є тим, чиє серце в нім». Не знали, бо щоб мати ці знання, треба мати серце».

● СІМ «Я»

Коли зубна фея теж «працює» на нашу Перемогу

— Мам, я знаю, яке бажання замовлю, коли той зуб випаде!

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Мій син давно з уст старшої сестри знає, як здорово, коли випадають молочні зуби: тоді «прилітає» зубна фея й залишає замість кожного гостиниця. (У мене досі зберігається записка із доньчиним замовленням про наклейки з красунями). Тепер малий частенько перевіряє, чи більше хитається отой найперший передвісник дорослішання. Але ось цими днями він несподівано заявив, що вирішив змінити замовлення: нехай фея не несе йому телефон, а краще зробить так, щоб українці перемогли росіян «з тим поганим путіном». Це рішення 5-літнього хлопчика без жодних спонукань чи розмов на цю тему. Від такого мені завжди приємно й боляче: нинішній час — це суцільне патріотичне виховання (діти всотують усе, що відчують і думають рідні дорослі), але це ненормальний, протиприродний і жорстокий вплив...

Спостерігаю, як моє дитя взялося чубитися з хлопчиком із Чернігова. (Той на два роки старший). Як воно ведеться, «горобці» щось не поділили і взялися обмінюватися «люб'язностями», не реагуючи на заклики мам. Їхній діалог-пересварювання тривав доти, доки мій не обізвав іншого «росіянином», певно, через те, що вони з мамою в основному розмовляють суржиком з переважанням російської мови. Реакція малого чернігівчанина була вибуховою: він сприйняв це як найстрашнішу образу в світі... Заспокоювала дітей і думала: «Ох і поколіннячко в нас росте — перегризуть за ту Україну горло»... Удома ми, звісно, говорили з малим про ті обзивання, ставлення до російської та про нашу людяність. Я проти того, щоб переслідувати за мову, особливо в час, коли люди перебувають у дуже важкому стресі після побачених смертей і життя у підвалах. (Ідею тиснути на переселенців, змушувати їх переходити на українську аж до засудження, дуже розкручують у соцмережах). Думаю, біда уже багато чому навчила, а виважена державна політика довершить цю важливу, без сумніву, справу.

Маєте свої відкриття, як під час війни підтримувати у сім'ї любов і добро, — діліться. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».

● ПАТРІОТ ІЗ КОЛИСКИ

Відео з маленьким українцем стало вірусним.

Фото з особистого архіву сім'ї БУШІВ.

Родина Бушів нині мріє лише повернутися до нормального життя.

3-річний Лео, який переспівав «Червону калину» не гірше Хливнюка, не розуміє, що став суперзіркою

Закінчення. Початок на с. 1

Ірина КРАВЧУК

— Записував Лео для сімейного архіву. А після поранення Андрія Хливнюка опублікував пост із малим на фейсбуці, щоб підтримати його. Ми не думали, що цей допис стане настільки популярним. Син досі не розуміє, чому його показують по телевізору, а незнайомці дарують на вулицях солодощі, — розповідає тато хлопчика Олександр Буша.

Чоловік каже, що популярність не змінила життя Леонарда, мовляв, він продовжує жити у своєму світі: грається з 8-річним братиком Елвіном, дивиться мультфільми та доглядає собаку. Але, на жаль, уже не вдома...

Одного ранку родина прокинулася від вибухів, і з рідного Ірпеня довелося тікати. Поки мама поспіхом збирала речі, а діти перелякано дивилися, як горить

їхня вулиця, тато... співав.

— Це було жахливо. Гул літаків, па-

Хоча музикантів у нашій сім'ї ніколи не було, помітив, що у нього чудове відчуття ритму, є слух, тому почав навчати синів гри на гітарі.

лаючи шматки військової техніки біля будинку... Всі були дуже розгублені. Я розумів, що маю зібратися і рятувати близьких, тому почав наспівувати знайомі нам хіти, щоб хоч трохи їх заспокоїти. Малеча відчувала, що коїться щось погане, тому розповів їм усе, як є. Тепер вони знають, що таке війна, — пригадує батько Олександр.

З рідного міста родина подалася до Василькова, але надовго затриматися там не вийшло. Через два дні ворог прийшов і туди, тому довелося втікати на захід України. Згодом Буші дізналися, що їхня домівка пошкоджена.

Пережити складні часи родині допомогла підтримка небайдужих земляків і музика, яка займає у цій сім'ї особливе місце. Сірі будні батьки часто «підфарбовують» класикою та роком, а сімейні вечори майже ніколи не обходилися без гітари.

— Ми слухали пісні провідних гуртів різних часів. Лео почав співати сам і робить це із задоволенням. І хоча музикантів у нашій сім'ї ніколи не було, помітив, що у нього чудове відчуття ритму, є слух, тому почав навчати синів гри на гітарі. Перед війною планували влаштувати їх у музичну школу, та не встигли... — розповів тато хлопчика.

● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

Британський школяр щасливий: він отримав відповідь від Зеленського на свій лист

12-річний Томас Кімберлі (на фото) з Великої Британії написав Президенту України слова підтримки. На відповідь хлопчик не сподівався, а коли вона надійшла, то був на сьомому небі від щастя

Наталка ЧОВНИК

Лист Зеленському школяр вклав гуманітарну допомогу, яку їм вдалося зібрати у школі. Звертаючись до «найкращого Президента», Томас напи-

сав, що «щасливий, що допомагає» Україні. Хлопчик також додав, що сподівається, Україна «переможе росію», і що «путін дуже боїться говорити правду про війну».

Мама Томаса розповіла, що її син саяв, коли

Фото із сайту mages.glavred.info.

повернувся додому після школи. «Він прийшов, махаючи листом. Я не знаю, коли ми зможемо забрати конверт із рук сина, але як тільки це станеться, то вкладемо відповідь Зе-

ленського у рамку і віділімо для нього почесне місце в нашому домі», — сказала жінка. У школі планують зробити те саме, але із копією листа.

Що ж відповів хлопчині Володимир Зеленський? А ось: «Дякуємо за лист підтримки. Я в порядку і дякую за допомогу. Ми сподіваємося добитись миру в Україні та відбудувати міста. Те, що ти пишеш у листі, і те, що Велика Британія робить для підтримки, викликає усмішку на моєму обличчі та в багатьох інших».

З нами весь цивілізований світ!

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Запах незабудок під палаючим небом

Не міг зрозуміти, чому Юля любить ці скромні квіти. Інша річ — троянди, тюльпани, хоча б ромашки... А їй подобаються ці дрібненькі квіточки

Ольга ЧОРНА

У них очі голубі, як у мене, — жартувала дівчина.

І що мав на те сказати Максим? Він кохав Юлю, і ця маленька примха видавалася йому кумедною та милою водночас.

Вона засушувала незабудки у книжках, хоча теперішні дівчата вже так не роблять. Максим не втямив, який запах у непоказних дрібненьких квіточок. Принохуовався... нічого особливого.

...Юля з Максимом світилися щастям, коли побралися. Облаштували свою невеличку квартиру, на яку скинулися батьки. Вони часто гуляли пізньовечірнім містом. Юля любила вечори. Для неї магією видавався захід сонця. Благословенням Небес — перша зоря...

Дівчина працювала в туристичній агенції. Її фірма хотіла відкрити новий туристичний маршрут в одній із країн. І Юля разом зі своєю колегою поїхали туди на «оглядини». Там їх і застала страшна звістка про війну. Хотіли чимшвидше опинитися вдома. І розуміли: про туристичні подорожі наразі доведеться забути.

Повернутися додому літаком уже не могли. Тому дорога до українського кордону була довгою. Тут завжди було багато автотранспорту на виїзд у західному напрямку. Але цього разу незвично бачили стільки людей і довгі кілометри приватних автовок. Заплакани діти, стривожені жінки, мовчазні літні люди...

Зателефонував Максим. Збирався на війну.

— Зустрінемось після перемоги, — сказав.

— Ти не можеш дочекатися мене? Я вже на кордоні.

— Ні, сонечко, пробач.

— Візьми засушені незабудки з собою. Вони в книжках. Ти знаєш...

Чоловік засміявся. А Юля кричала в телефон:

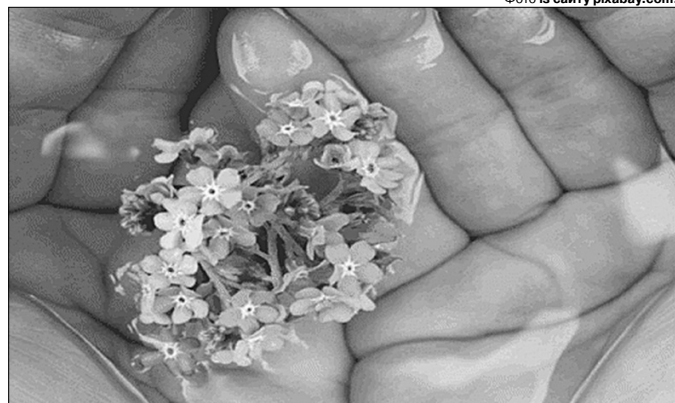

Foto із сайту pixabay.com.

«Хай цей талісман буде з тобою».

— Будь ласка, прошу тебе! Візьми!!! Я навіть не можу обійняти тебе. Хай цей талісман буде з тобою. Хай оберігає тебе! Зроби це ради нас, Максиме!

Він розгорнув одну із книжок, узяв два засушені стебельця.

— Виконав ваш наказ, мій коханий генерале, — пожартував.

Юля плакала. Вона розуміла, що Максим повинен йти на війну. Але було невимовно важко повертатися в порожню квартиру. І чекати...

...Ось і вдома. Тремтячими руками відімкнула двері. Сусідів не було чути. Дехто подався з міста в село, а родина з двома малими дітьми — за кордон.

Батьки кликали Юлю до

з дітьми, літні люди. Юліна однокласниця працювала в бібліотеці. Там організували різні заходи для дітей біженців. Юля ходила туди й розповідала малечі цікавинки про різні країни. Вона багато мандрувала, багато бачила. І вміла гарно оповідати.

«Водила» дїтлахів, яким довелося побачити війну, місцями, де нема вибухів, холодних підвалів та смертей. Її розповіді скидалися на уявні чарівні картини, від яких віяло добром та спокоєм. Раділа, коли бачила усмішки на дитячих устах.

А коли не було зустрічей з малечю, плела разом з іншими жінками та дівчатами маскувальні сітки.

...Цього дня дуже неспокійно було в Юліній душі. Забігла

Це був тяжкий бій. Гаряча земля. Палаюче небо. Максим не відчув болю. Лише дивний тонкий аромат. Може, здалося. Можливо, це було марево, напівзабуття. А може, якийсь добрий знак.

себе. Не погоджувалася. Мусить чекати коханого вдома.

— Ти ж в укритті бігай, коли сирени виють, — напучували.

Тепер Юля боялася вечорів і ночей. Їхня магія зникла. Натомість залишилися темні вікна в будинках і багато тривоги.

Телефонував Максим. Сказав, аби не хвилювалася. Ворог до їхнього міста не дійде. А тут, де він зараз, хлопці б'ються, наче велети.

— Бережи себе, бережи, — повторювала, наче заклинання.

До їхнього міста прибували переселенці. Здебільшого жінки

до своїх батьків, до Максимових. Сусіди з села повернулися. Вже не сама на поверсі. Але тривога не минала...

...Це був тяжкий бій. Гаряча земля. Палаюче небо. Максим не відчув болю. Лише дивний тонкий аромат. Може, здалося. Можливо, це було марево, напівзабуття. А може, якийсь добрий знак...

— Живий, — почув голоси. — Тримайся, друже.

Він беззвучно шепотів пошерхлими губами:

— Юля... незабудки... я знаю... пахнуть...

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Кульбаба — не просто бур'ян!

Напевно, переважна більшість із нас не сприймає ці жовтенькі квіточки—сонечка як інгредієнт для приготування страв. А даремно! Виявляється, рослину цінують за її цілющі властивості в медицині, а також використовують у кулінарії для приготування сиропів, варення, салатів, борщів, вітамінних асорті...

САЛАТ ІЗ ЛИСТЯ КУЛЬБАБИ

Інгредієнти: 1 пучок молодого листя кульбаби, 1 огірок, 1 зубок часнику, 1 ч. л. соняшникового насіння, 1 ч. л. оливкової олії, 1 ч. л. винного оцту, 1 ч. л. гірчиці, 1 ч. л. меду, сіль за смаком.

Приготування. Листя кульбаби ретельно вимити і замочити в холодній воді, щоб зникла гіркота, потім обсушити і дрібно порізати. Огірок покряяти тонкими скибочками, часник пропустити через прес. Змішати олію, оцет, гірчицю і мед, посолити до смаку і заправити цим соусом салат, зверху посипати соняшниковим насінням.

ЗЕЛЕНИЙ БОРЩ

Інгредієнти: 300 г курятини або індички, 1 пучок молодої кропиви, 1 пучок цибулі зеленої, 1 пучок молодого листя кульбаби, 4–5 картоплин, 3 варені яйця, коріандр, сіль, чорний перець, лавровий лист, сметана.

Приготування. Порізати м'ясо шматочками, відварити до напівготовності, додати покраную брусочками картоплю. Перібрану і промиту зелень (кропиви, кульбабу, цибулю) посікти, всипати в каструлю разом із прянощами, проварити все разом на слабкому вогні 3–5 хвилин і дати настоятися упродовж 20–30 хвилин. Подрібнені яйця додати разом зі сметаною при подачі порційно.

САЛАТ «СОНЯЧНИЙ»

Інгредієнти: 200 г молодого листя кульбаби, 2–3 яйця, 100 г твердого сиру, сіль та сметана (майонез) — до смаку.

Приготування. Яйця зварити накруто, охолодити, почистити і порізати дрібними кубиками. Листя кульбаби вимочити в підсоленій воді, дати стекти в друшляку чи на паперовому рушнику, дрібно нашаткувати. Потерти на грубій тертці сир. Все змішати, трохи підсолити і заправити за смаком сметаною або майонезом.

КУЛЬБАБОВИЙ МЕД

Інгредієнти: 300 квіток кульбаби, 1 кг цукру, 400 мл води, пів лимона.

Приготування. У киплячу воду всипати цукор і зварити сироп. Суцвіття кульбаби промити, залишити на друшляку, щоб стекли, вкинути в сироп, довести до кипіння і варити 20 хвилин. Наприкінці додати лимонний сік і прокип'ятити ще 3 хвилини. Зняти каструлю з вогню і настоювати добу. Потім процідити відтиснути через марлю і знову варити сироп 20–30 хвилин. Готовий кульбабовий мед розлити в попередньо простерилізовані слічки і закрити. Його рекомендують вживати регулярно при захворюваннях печінки і жовчного міхура, сечокам'яній хворобі, бронхіальній астмі, бронхіті, артриті, остеохондрозі, хронічних запорах.

НА ЗАМІТКУ

● Молоді листки та суцвіття кульбаби збирають вранці, коли немає дощу. Їх можна не вимочувати, адже вони практично не гіркі. Зрілі частини рослини обов'язково потримати в солоному водному розчині 20 хвилин або ошпарити окропом, щоб пом'якшити смак і позбутися гіркоти.

● Вітамінно-мінеральний комплекс листя засвоюється краще, якщо приправляти салати нерафінованою олією, сметаною, йогуртом, соком лимона, медом.

● Додавання трав, спецій, меду сприяє біологічній активності природних корисних речовин.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»

www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.

Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:

43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94, з питань реклами — (0332) 77-07-70, приватних оголошень — (0332) 72-39-32, розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші
Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення №786

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Хоч без ніг, але наречена. Бо у них велике кохання!

Пара з Лисичанська, Оксана та Віктор, відсвяткували своє одруження в медичному закладі Львова — жених кружляв кохану на руках

Марина ЛУГОВА

Як повідомило на фейсбук-сторінці Перше медичне об'єднання міста Лева, 23-річна медсестра з Луганщини втратила ноги 27 березня. Оксана з Віктором поверталися додому знайомою стежкою. Вона йшла попереду, він — за нею. Жінка обернулася, щоб попередити коханого про небезпеку, а вже за секунду біля неї розірвалася міна. Віктор дивом не постраждав, а от Оксані відірвало ноги та чотири пальці лівої руки.

Першу допомогу вона отримала в лікарні Лисичанська. Там перенесла одразу чотири операції. Далі Оксану евакуювали до Дніпра, де їй гоїли рани та готували кінцівки до протезування. І ось в кінці квітня евакуаційним потягом вона прибула до Львова. Попереду у пацієнтки — реабілітація і протезування.

Оксана з Віктором уже шість років разом, виховують двох дітей, однак часу на шлюб не знайшли. Тепер пара вирішила не відкладати справу на потім, тож купили обручки та білу сукню у Львові, торт спекли волонтери. Церемонія відбулася в раці, а святкування — у палаті Центру хірургії.

Ця зворушлива історія одержала тисячу коментарів. Хтось вітає незвичайну пару, зичить щастя, любові та злагоди. Інші висловлюють своє захоплення молодими людьми: «Так виглядає справжнє українське кохання. Нехай Бог вам допомагає!» — «Чоловік з великої літери — мужній, справжній, вірний, надійний!» — «Дуже зворушливо! Дай Боже вам

«Так виглядає справжнє українське кохання».

Оксана й Віктор уже шість років разом, а тепер їхній шлюб зареєстрований офіційно.

Церемонія відбулася в раці, а святкування — у палаті Центру хірургії.

витримки та нескореності на довгі роки...» — «Ноги будуть! Нині протези гарні.

Молодятам сили та кохання! А ще хтось просить переказати парі, що є «фонд,

в якому медики, фармацевти з Англії, США та світу об'єдналися, аби безкоштовно протезувати людей, які постраждали під час війни. Вони обіцяли допомогти усім і безкоштовно. Просили за допомогою звертатися тоді, коли рани загояться».

● УВАГА, ВІКТОРИНА!

Юрій Щербак передбачив війну з росією ще у 2011 році

Щоправда, в його бомбезній трилогії «Час» («Час смертохристів: Міражі 2077 року» (2011), «Час Великої Гри. Фантоми 2079 року» (2022), «Час тирана. Прозріння 2084 року» (2014)) вона мала статись не зараз, а через пів століття

Грицько ГАРБУЗ

Саме із цих книг колишнього Надзвичайного Посла України у США, Канаді, Мексиці та Ізраїлі ми й підготували запитання, яке аж двічі оголошували. Давайте ще раз його нагадаємо:

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-4»

У крутезній антиутопії, яка нині сприймається як реалістичний воєнний роман, в якій знаний і шанований багатьма із вас автор передбачив віроломний напад росії на Україну, головний герой вирушає на важливі закордонні перемовини на летючому транспорті, що отримав своє ім'я від тварини. Сама ж тварина асоціюється у нас із вогнем, хоч і не дракон, адже в деяких країнах виконувала роль канделябра; також із легендою про планету Земля; звісно – з часом, швидкістю і відстанню; екзотичними островами, виробом Фаберже, навіть із консервою, авторською «спіонереною» на Заході казкою про символ щастя чи «антикоктейлем Молотова»...

Що за тварина знаходиться у гранатобузі?

На щастя, з другого разу ми таки отримали від вас відповідь – «Черепаша» (згадаємо одним словом золотий ключик Буратіно з однойменної казки 1936 року, списаної росіянином Олексієм Толстим із «Пригод Піноккіо» (1883) італійця Карло Коллоді, а далі зачитуємо і Юрія Щербака: «Обидві київські бойові «черепашки», пофарбовані в темно-сірий з блакитним відтінком колір, з білими тризубами і бортовими номерами 001 та 002, летіли на висоті триста метрів...» От би зараз нам кілька таких летючих «черепаш», щоб трошити рашистів!). Проте розгадали завдання знову лише троє наших учасників. Тому, як і попереднього разу, ми вирішили жереба не тягнути, а зробити всіх трьох переможців туру волонтерами. Тобто по 100 гривень на рахунок наших Збройних сил буде перераховано від імені **Валентини П'ятигорик** із села Городок Камінь-Каширського району Волинської області (вдруге поспіль!), **Віти Бобко** із села Затурці Володимир-Волинського району Волині (теж вдруге поспіль!) і **Андрія Куяви** з міста Ковель Волинської області.

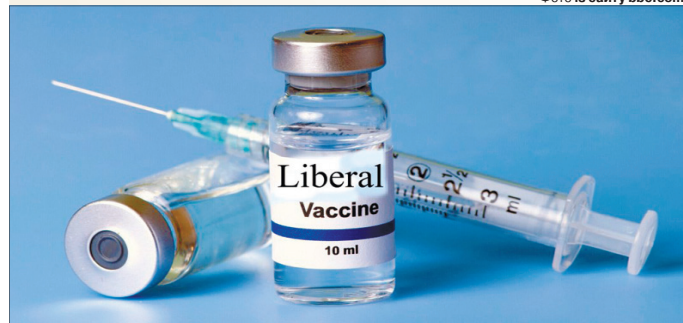
Переможцям – віват, а нам час шукати нових!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-7»

Поглянувши на це фото, назвіть тварину, яка з ним асоціюється. Це не кажан.

Фото якої тварини знаходиться у гранатобузі?

Фото із сайту bbc.com.

Слово-відповідь треба надіслати до 22 травня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (**Галина Гармата**)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розігранні призових волонтерських 200 гривень (100 – від «Волині-нової» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника...

Читаймо Юрія Щербака і биймо путіна на всіх фронтах!